

Τοποθέτηση Κοινοβουλευτικής Ομάδας ΑΚΕΛ Αριστερά –Νέες Δυνάμεις στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων για τη Νέα Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας

Είναι αδιαμφισβήτητα θετικό το γεγονός ότι η διαδικασία αναθεώρησης της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας αρχίζει με μία διαδικασία διαβούλευσης στην οποία συμμετέχουν και τα εθνικά κοινοβούλια. Ως γνωστό, το ΑΚΕΛ προσεγγίζει κριτικά την Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας, όπως άλλωστε και την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας και το στρατιωτικό της βραχίονα την Κοινή Πολιτική Άμυνας και Ασφάλειας.

Εκτιμούμε ότι τα γεγονότα –όπως άλλωστε προκύπτει και από τις διαπιστώσεις του Υπουργού Εξωτερικών ενώπιον της Επιτροπής μας στη συνεδρία της 26^{ης} του Μάη- έχουν επαληθεύσει ανησυχίες, προειδοποιήσεις και εκτιμήσεις του ΑΚΕΛ και ευρύτερα της Αριστεράς για μια σειρά από διεθνείς εξελίξεις, ειδικότερα στα μέτωπα της Συρίας, της Ουκρανίας και άλλων χωρών-εταίρων της ΕΠΓ:

1. Η εισβολή στο Ιράκ και οι εξωτερικές επεμβάσεις στη Συρία προετοίμασαν το έδαφος για την εμφάνιση και εδραίωση του «Ισλαμικού Κράτους». Η πολύμορφη στήριξη που παρείχε η Δύση –συμπεριλαμβανομένης της ΕΕ με αποφάσεις που στήριξε και η κυπριακή κυβέρνηση- στην συριακή αντιπολίτευση οδήγησαν σε ενίσχυση εξτρεμιστικών στοιχείων τα οποία στη συνέχεια επάνδρωσαν το ΙΚ. Οι επεμβάσεις των ΗΠΑ, της ΕΕ, της Τουρκίας και των Μοναρχιών του Κόλπου για ανατροπή του Άσαντ όχι μόνο δεν συνέβαλε στην ειρήνευση και τη σταθερότητα, αλλά όξυνε την αιματηρή εμφύλια αντιπαράθεση και έστρωσε το έδαφος για την περαιτέρω προέλαση του ΙΚ. Η κατάσταση έχει δημιουργήσει τη μεγαλύτερη ανθρωπιστική και προσφυγική κρίση στον πλανήτη ενώ υπονομεύει τη σταθερότητα του Λιβάνου και της Ιορδανίας.
2. Η πραξικοπηματική ανατροπή της κυβέρνησης Γιανούκοβιτς στην Ουκρανία με τη στήριξη ΗΠΑ, ΕΕ, NATO οδήγησε στην άνοδο εθνικιστικών και φιλοφασιστικών δυνάμεων και σε αιματοκύλισμα της χώρας. Η δραστική στρατιωτικοποίηση της Ανατολικής Ευρώπης από το NATO και τις ΗΠΑ κλιμακώνει επικίνδυνα την κατάσταση και απειλεί τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια. Η επιβολή κυρώσεων κατά της Μόσχας όχι μόνο δεν συμβάλλει στην επίλυση του προβλήματος αλλά το περιπλέκει ακόμα περισσότερο, προκαλώντας ταυτόχρονα κόστος σε ευρωπαϊκά κράτη, όπως η Κύπρος.
3. Οι εξεγέρσεις της λεγόμενης «Αραβικής Άνοιξης» δεν οδήγησαν σε εκπλήρωση των λαϊκών αιτημάτων για δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα και κοινωνική δικαιοσύνη. Αντίθετα, σε ορισμένες περιπτώσεις τα κινήματα αυτά ποδηγετήθηκαν από φονταμενταλιστικές δυνάμεις ενώ άλλα καταστάληκαν με πρωτοφανή βιαιότητα από καθεστώτα με τα οποία η ΕΕ και πολλά κράτη-μέλη της συνεχίζουν να διατηρούν στενές οικονομικές και πολιτικές σχέσεις.
4. Ως αποτέλεσμα της χαώδους κατάστασης που δημιουργήθηκε μετά τη ΝΑΤΟϊκή επιδρομή στη Λιβύη, η χώρα έχει ουσιαστικά πάψει να λειτουργεί ως κράτος και είναι ουσιαστικά κατεστραμμένη.

5. Το Μεσανατολικό παραμένει άλυτο εδώ και έξι δεκαετίες ενώ το Ισραήλ δεν έχει μειώσει την επιθετικότητα του σε βάρος του παλαιστινιακού λαού συνεχίζοντας να εξαπολύει επιδρομές στη Γάζα και να προεκτείνει τους εποικισμούς και την κατοχή. Η στήριξη που παρέχεται στο Ισραήλ από τις ΗΠΑ ακόμα και σε πρωτοφανείς παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου είναι σκανδαλώδης ενώ τα όποια βήματα έγιναν από την ΕΕ για άσκηση πίεσης στο Ισραήλ αποδεικνύονται ανεπαρκή και αναποτελεσματικά.

Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΠΓ δημιουργήθηκε με σκοπό να ενισχυθούν οι εταιρικές σχέσεις της ΕΕ με γειτονικές χώρες για να αναπτυχθεί ένας κοινός χώρος σταθερότητας, ασφάλειας και ευημερίας είναι φανερό ότι η ΕΠΓ έχει αποτύχει σε όλους τους στόχους της. Επί αυτού υπάρχει παραδοχή, όπως προκύπτει άλλωστε και από το Κείμενο Διαβούλευσης της ίδιας της Επιτροπής, έστω και αν δεν εκφράζεται κατηγορηματικά. Εντούτοις, προφανώς δεν υπάρχει ομοφωνία για τους λόγους και τα κριτήρια αυτή της αποτυχίας, αφού για παράδειγμα στην περίπτωση της ουκρανικής κρίσης, η Επιτροπή εντοπίζει ως αιτία τη «δυναμική εξωτερική πολιτική της Ρωσίας».

Το ΑΚΕΛ εκτιμά ότι ο επεμβατισμός, η στρατιωτικοποίηση, οι επιλεκτικές ευαισθησίες στα θέματα διεθνούς δικαίου, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοκρατίας, η ευρωκεντρική αντίληψη των διεθνών σχέσεων κυριαρχούν στην εξωτερική δράση της ΕΕ. Αυτά αποτελούν απόρροια του χαρακτήρα και των οικονομικών πολιτικών της ΕΕ, η οποία πρώτιστο στόχο έχει την προώθηση των συμφερόντων των μονοπωλιακών ομίλων των ισχυρών κρατών της, τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών και την επιβολή των αντίστοιχων γεωπολιτικών σχεδιασμών. Ειδικότερα, η Ανατολική Εταιρική Σχέση στοχοποιεί τη Ρωσία και εντάσσεται στους ευρύτερους σχεδιασμούς του ευρωατλαντικού μπλοκ για γεωπολιτική περικύκλωση της Ρωσίας και τον προσεταιρισμό χωρών που βρίσκονται σήμερα στη σφαίρα επιρροής της.

- Η διστακτικότητα ή και **η άρνηση της ΕΕ να υπερασπιστεί θέσεις αρχών βασισμένες στο διεθνές δίκαιο** σε σχέση με τα ανοικτά διεθνή ζητήματα της περιοχής (Μεσανατολικό, Συρία, Ουκρανία) αντιφάσκει με τις διακηρύξεις της ίδιας της ΕΕ, ακυρώνει την αξιοπιστία της ΕΠΓ και καταρρίπτει την αυτοπροβολή της ΕΕ ως «παγκόσμιας δύναμης ειρήνης».
- Κεντρικός άξονας της ΕΠΓ είναι η **προώθηση των Συμφωνιών Ελευθέρων Συναλλαγών** (Free Trade Agreements) με τις χώρες εταίρους. Οι Συμφωνίες αυτές δημιουργούν ανισότιμες σχέσεις οικονομικοπολιτικής εξάρτησης, προωθούν τις ιδιωτικοποιήσεις και τις φιλελευθεροποιήσεις σε τομείς της οικονομίας των εταίρων προκειμένου να δημιουργήσουν ευνοϊκές συνθήκες για την επενδυτική δραστηριοποίηση των ευρωενωσιακών μονοπωλίων. Σε τελική ανάλυση, αυτές οι Συμφωνίες ευνοούν μόνο τα επιχειρηματικά συμφέροντα της ευρωπαϊκής πλευράς και την ελίτ των κρατών της ΕΠΓ.

- Η «υποστήριξη της κοινωνίας των πολιτών», που διακηρύσσεται ως πάγιος στόχος της ΕΠΓ, εφαρμόστηκε κατά κανόνα ως **εμπλοκή στα εσωτερικά πράγματα** των χωρών-εταίρων προκειμένου να υποστηριχθούν οι πολιτικές δυνάμεις που έχουν νεοφιλελεύθερη και φιλοδυτική ατζέντα (Λευκορωσία, Ουκρανία, Μολδαβία) οξύνοντας την εσωτερική πόλωση.
- Υπάρχει κραυγαλέα **επιλεκτικότητα της ΕΕ σε σχέση με τις ευαισθησίες σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων** και δημοκρατικών αρχών στα κράτη της ΕΠΓ. Η εργαλειοποίηση των ζητημάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπηρετεί τις γεωπολιτικές και οικονομικές επιδιώξεις της ΕΕ. Ενταγμένα σε αυτούς τους σχεδιασμένους είναι τα εργαλεία «Ευρωπαϊκό Ταμείο για τη Δημοκρατία» και το «Ευρωπαϊκό Μέσο για τη Δημοκρατία και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου» που στο όνομα της προώθησης της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων χρησιμοποιούνται για επεμβάσεις στα εσωτερικά τρίτων χωρών και χρηματοδότηση οργανώσεων που δρουν προς την κατεύθυνση των συμφερόντων της ΕΕ.
- Η προσέγγιση και η μεθοδολογία της ΕΠΓ έχουν εισαχθεί από την προενταξιακή στρατηγική της Πολιτικής Διεύρυνσης και τα σχετικά κριτήρια αξιολόγησης καθορίστηκαν μονομερώς από την ΕΕ. Αυτό συνεπάγεται αξίωση από πλευράς ΕΕ για εφαρμογή μεταρρυθμίσεων στις χώρες της ΕΠΓ προκειμένου **να ευθυγραμμιστούν με το οικονομικο-πολιτικό μοντέλο, τα πρότυπα και τις πολιτικές της ΕΕ**, κάτι που δεν ανταποκρίνεται κατ' ανάγκη στις πραγματικές απαιτήσεις, τα συμφέροντα και τις δυνατότητες των κρατών της ΕΠΓ. Τα κράτη της ΕΠΓ δεν έχουν αντιμετωπιστεί ως ισότιμοι εταίροι αλλά ως αποδέκτες έξωθεν οδηγιών για «εκδημοκρατικοποίηση» και «εκσυγχρονισμό», λογικές που είναι εξ ορισμού λανθασμένες και έχουν επανειλημμένα αποδειχθεί αναποτελεσματικές. Η **πολιτική του “more for more”** (δηλαδή της περισσότερης βοήθειας για περισσότερη συμμόρφωση με τις «αξίες της ΕΕ») είναι στενά ευρωκεντρική και ξεπερασμένη ενώ αναπαράγει την ανισοτιμία στη σχέση της ΕΕ με τους εταίρους της και τη λογική της «εξαγωγής» και της εκβιαστικής επιβολής των προτύπων της ΕΕ στους γείτονές της.
- Τα **κονδυλία για την ΕΠΓ ήταν και παραμένουν σημαντικά περιορισμένα**. Τα δομικά προβλήματα της φτώχειας, της ανεργίας και της βιώσιμης ανάπτυξης που βρίσκονται στη ρίζα της αστάθειας πολλών κρατών της γειτονιάς, παραμένουν αναπάντητα.
- Εκτίμηση του ΑΚΕΛ είναι **ότι η Νέα ΕΠΓ που προωθείται από την Κομισιόν δεν θα κινηθεί σε διαφορετικά πλαίσια** από την ισχύουσα ΕΠΓ. Είναι φανερό επίσης από το Κείμενο της Κομισιόν ότι βασική έγνοια είναι να δοθεί η επικοινωνιακή αίσθηση δημοκρατικής νομιμοποίησης των επιλογών της ΕΕ και όχι να αναθεωρηθεί η ουσία και ο προσανατολισμός αυτών των επιλογών. Εντούτοις, θα πρέπει να αδράξουμε την ευκαιρία που δίνεται με τη διαδικασία διαβούλευσης και –χωρίς ψευδαισθήσεις για τη δυνατότητα ουσιαστικής αλλαγής των δρομολογούμενων αποφάσεων- να διατυπώσουμε τις θέσεις και τις προτάσεις μας.

**Κείμενο Γνώμης
της Κοινοβουλευτικής Ομάδας ΑΚΕΛ Αριστερά – Νέες Δυνάμεις**

Στη βάση αυτών των διαπιστώσεων, το ΑΚΕΛ προτείνει το πιο κάτω κείμενο στα πλαίσια της διαβούλευσης για τη Νέα Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας.

1. Σημειώνει θετικά το γεγονός ότι η αναθεώρηση της ΕΠΓ έχει ως αφετηρία μια διαδικασία διαβούλευσης με την συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων.
2. Επισημαίνει ότι οι χώρες στην άμεση γειτονία της ΕΕ τελούν υπό καθεστώς δραματικών ανακατατάξεων που περιλαμβάνουν σοβαρές αιματηρές συγκρούσεις που υποδαυλίστηκαν από ξένες επεμβάσεις έως και διάλυση των κρατικών δομών σε ορισμένες χώρες, χρονίζοντα προβλήματα ξένης κατοχής και εμποικισμού, όξυνση της φτώχειας, της ανεργίας και των ανισοτήτων, δομική υπανάπτυξη και κρίσιμες περιβαλλοντικές προκλήσεις, τεράστια κύματα μετανάστευσης, ύπαρξη αυταρχικών και αντιδημοκρατικών καθεστώτων, σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και εθνικές, εθνοτικές και θρησκευτικές αντιπαραθέσεις. Συνεπώς, η ΕΠΓ δεν μπόρεσε να επιτύχει κανέναν από τους στόχους της στη γειτονία της ΕΕ η οποία αποδεικνύεται σήμερα **λιγότερο σταθερή και λιγότερο ασφαλής** για τους λαούς της περιοχής απ' όσο ήταν όταν δρομολογήθηκε ως ΕΠΓ.
3. Εκτιμά ότι οι εξελίξεις στη Συρία, την Ουκρανία, τη Λιβύη, το Μεσανατολικό, το Ιράκ και αλλού έχουν αποκαλύψει ότι **οι επιλογές της ΕΕ** στην εξωτερική της πολιτική όχι μόνο απέτυχαν να εδραιώσουν την ειρήνη και τη σταθερότητα αλλά βασίστηκαν στις γεωπολιτικές επιδιώξεις και τα οικονομικά συμφέροντα, αντί στις αρχές του διεθνούς δικαίου.
4. Υποστηρίζει ότι χρειάζεται **θεμελιακή αλλαγή στην ΕΠΓ** ώστε οι σχέσεις της ΕΕ με τα γειτονικά κράτη να είναι σχέσεις αλληλεγγύης και συνεργασίας, ισότιμες και αμοιβαία επωφελείς, με σεβασμό στις επιλογές κάθε κυρίαρχου κράτους σε σχέση με την εξωτερική πολιτική και την οικονομία της χώρας του.
5. Τονίζει ότι ο αυστηρός **σεβασμός του διεθνούς δικαίου**, του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, της κυριαρχίας των κρατών και της μη παρέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις τους καθώς και η αποχή από στρατιωτικές επεμβάσεις πρέπει να καταστούν ο ακρογωνιαίος λίθος της ΕΠΓ και συνολικά της εξωτερικής δράσης της ΕΕ.
6. Υποστηρίζει ότι ο σεβασμός στην **κυριαρχία των κρατών**, στο διεθνές δίκαιο, στις οικουμενικές θεμελιώδεις αξίες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στο κράτος δικαίου και τη δημοκρατία, καθώς και η ενθάρρυνση για εφαρμογή των διεθνώς κατοχυρωμένων κοινωνικών, περιβαλλοντικών και εργασιακών προτύπων, πρέπει να καταστούν το κέντρο βάρους της αναθεωρημένης ΕΠΓ, πέρα από κάθε άλλη προσέγγιση οικονομικής –κυρίως– φύσεως.
7. Υπογραμμίζει ότι η ΕΠΓ δεν πρέπει να καταλήγει σε **παρεμβάσεις στα εσωτερικά** πολιτικά πράγματα των εταίρων. Η εμπέδωση της δημοκρατίας και της ελευθερίας, η

κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της κάθε χώρας, αποτελούν πρώτιστα υπόθεση του λαού της κάθε χώρας και της εκλεγμένης κυβέρνησής της.

8. Πιστεύει ότι ο στόχος της ΕΠΓ για **καταπολέμηση της τρομοκρατίας** πρέπει να στοχεύει πρώτιστα στην εξάλειψη των γενεσιουργών αιτιών και να διεξάγεται με σεβασμό στο διεθνές δίκαιο, στην κρατική κυριαρχία και τα θεμελιώδη δικαιώματα. Η καταπολέμηση της τρομοκρατίας δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ή να παρουσιάζεται ως σύγκρουση μεταξύ πολιτισμών ή θρησκειών δίνοντας λαβή σε ρατσιστικές ή ξενοφοβικές θέσεις. Εκφράζει ανησυχία για το γεγονός ότι οι πολιτικές της ΕΕ για την πάταξη της τρομοκρατίας επικεντρώνονται στις στρατιωτικές «λύσεις», με αποτέλεσμα να καταρτίζονται πολλά προγράμματα στρατιωτικής βοήθειας προς απολυταρχικά καθεστώτα που στοχεύουν στην ενίσχυση των στρατιωτικών δυνάμεών τους και, συνεπώς, στηρίζουν την κατασταλτική πολιτική τους. Προειδοποιεί ότι θα ήταν ανεπίτρεπτη η επιστροφή στις προηγούμενες κοντόφθαλμες και αναποτελεσματικές πρακτικές συμπαιγνίας της ΕΕ με ορισμένα απολυταρχικά καθεστώτα της Μέσης Ανατολής και της βόρειας Αφρικής στο όνομα της ασφάλειας, της σταθερότητας και της καταπολέμησης του «βίαιου εξτρεισμού».
9. Η ΕΠΓ πρέπει να λαμβάνει υπόψη και **να σέβεται τις εθνικές παραδόσεις** και νοοτροπίες, τις ιδιαίτερες εθνικές συνθήκες, δυνατότητες και προτεραιότητες του κάθε εταίρου. Απορρίπτει τη λογική της εξαγωγής του μοντέλου της ΕΕ και της επιβολής πολιτικών και προτύπων στις γειτονικές χώρες, με την πολιτική είτε του μαστίγιου είτε του καρότου.
10. Θεωρεί ότι στην αξιολόγηση της κατάστασης των **ανθρωπίνων δικαιωμάτων** στις χώρες-εταίρους στο πλαίσιο της ΕΠΓ θα πρέπει να δοθεί έμφαση στα δικαιώματα που προστατεύει το Διεθνές Σύμφωνο του ΟΗΕ για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, στην ισότητα των φύλων, στα δικαιώματα των παιδιών, στη συμμετοχή των νέων και στα δικαιώματα των ΛΟΑΔΜ.
11. Εκτιμά ότι είναι αναγκαία η υπέρβαση πέραν του πολιτικού διαλόγου που κυριαρχεί σήμερα στον τομέα της ΕΠΓ και η διεύρυνσή του σε **κοινωνικό, οικονομικό και πολιτιστικό διάλογο** με την ενσωμάτωση της συνολικής πολιτικής, κοινωνικής, εθνικής και πολιτιστικής πολυμορφίας των χωρών εταίρων.
12. Θεωρεί ότι η εννοιολογική αντιπαλότητα μεταξύ της ΕΠΓ και της στρατηγικής εταιρικής σχέσης με τη **Ρωσία** αποτελεί θεμελιώδες σφάλμα. Καλεί σε απεμπλοκή της ΕΕ από τον οικονομικό πόλεμο με τη Ρωσία και τη στρατιωτικοποίηση της Ανατολικής Ευρώπης καθώς και σε γενική αποκλιμάκωση της έντασης στις σχέσεις με τη Ρωσία. Η Ρωσία αποτελεί αναντικατάστατο παράγοντα στη διαδικασία επίλυσης των τρεχουσών συγκρούσεων στην Ανατολική Γειτονία. Καλεί την Επιτροπή, στο πλαίσιο της επανατοποθέτησης της ΕΠΓ και στην προσέγγιση των «γειτόνων των γειτόνων της», να δώσει έμφαση στην επίτευξη σύγκλισης μεταξύ της ΕΕ και των διαδικασιών ολοκλήρωσης της Ευρασιατικής Ένωσης, ενσωματώνοντας κριτήρια ανθρωπίνης ανάπτυξης και περιβαλλοντικής προστασίας.
13. Καλεί την Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη, κατά την ανάπτυξη των σχέσεων με τα κράτη της ΕΠΓ, τις ευαίσθητες ισορροπίες δυνάμεων που υφίστανται συχνά στο

εσωτερικό των εν λόγω κρατών όσον αφορά στην πολιτική σύνδεση και την οικονομική ολοκλήρωση. Διατυπώνει τη θέση ότι θα πρέπει οι εταίροι της ΕΠΓ να υποχρεούνται να λαμβάνουν τελικές αποφάσεις με **προσφυγή στο λαό**, μέσα από τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων κάτι που θα έπρεπε να είχε εφαρμοστεί στην περίπτωση της Ουκρανίας. Καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη της τα διδάγματα από την ουκρανική κρίση και να απέσχει από λογικές επιθετικής οικονομικής και γεωπολιτικής διείσδυσης στην περιφέρεια της Ρωσίας.

14. Υποστηρίζει τη διατήρηση της **ισορροπίας στη διοχέτευση κονδυλίων** κατά 2/3 Νότια Γειτονία και 1/3 στην Ανατολική Γειτονία (Ανατολική Εταιρική Σχέση), σε ισορροπία στην παρεχόμενη βοήθεια σε περιοχές Mashrek και Maghreb, και απορρίπτει τη λογική των αυστηρών όρων (conditionalities) και της προσέγγισης “more for more”.
15. Καλεί την ΕΕ να εγκαταλείψει τη κατασταλτική προσέγγιση και τις στρατιωτικές λύσεις στη **διαχείριση των μεταναστευτικών ροών** που έχουν κατεύθυνση την ΕΕ από τρίτες χώρες, και κυρίως από χώρες της νότιας Μεσογείου. Τονίζει ότι η νέα ΕΠΓ θα πρέπει να απορρίψει οποιεσδήποτε προϋποθέσεις συνδέουν την πρόσβαση σε ενισχυμένη συνεργασία με τη δέσμευση για την καταπολέμηση της παράτυπης μετανάστευσης, μεταξύ άλλων μέσω των συμφωνιών επανεισδοχής. Ζητά μια πολιτική μετανάστευσης και ασύλου που να βασίζεται στην αλληλεγγύη, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το διεθνές δίκαιο και την αναλογική κατανομή των ευθυνών ανάμεσα στα κράτη-μέλη.
16. Επικρίνει δριμύτατα το **εντατικό εμπόριο όπλων** ορισμένων κρατών μελών της ΕΕ με διάφορα καταπιεστικά κράτη της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής και καλεί διενέργεια ελέγχου σε σχέση με τυχόν διάπραξη παραβάσεων του κώδικα δεοντολογίας της ΕΕ για τις εξαγωγές όπλων και θέσπιση αυστηρών μέτρων ώστε ο κώδικας αυτός να τηρείται από όλα τα κράτη μέλη. Ζητεί να ανασταλούν και να απαγορευθούν οι εξαγωγές προς τις χώρες αυτές, δακρυγόνων αερίων και εξοπλισμού ελέγχου των πολιτών έως ότου ολοκληρωθούν οι έρευνες όσον αφορά στην μη ενδεδειγμένη χρήση τους και οι δράστες μιας τέτοιας ανάρμοστης χρήσης κληθούν να λογοδοτήσουν.
17. Προτείνει την ενσωμάτωση στην περιφερειακή συνεργασία στα πλαίσια της Νότιας Διάστασης του στόχου για σύγκληση Διεθνούς Διάσκεψης υπό την αιγίδα του ΟΗΕ η οποία θα καταλήξει σε διεθνή συμφωνία για την ανακήρυξη της **Μέσης Ανατολής σε Ζώνη Ελεύθερη από Όπλα Μαζικής Καταστροφής**. Υπενθυμίζει επί αυτού το ομόφωνο Ψήφισμα της Βουλή των Αντιπροσώπων του Οκτωβρίου του 2014.
18. Ζητεί αναστολή της Συμφωνίας Σύνδεσης ΕΕ-Ισραήλ ένεκα της παραβίασης από το **Ισραήλ** του Άρθρου 2 για τα ανθρώπινα δικαιώματα και καλεί το Ισραήλ να προχωρήσει στον τερματισμό της κατοχής και του εποικισμού στα Παλαιστινιακά Εδάφη και σε αναγνώριση ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Καλεί σε τερματισμό των θεσμικών και κοινωνικών διακρίσεων σε βάρος της αραβικής κοινότητας του Ισραήλ.

19. Ζητεί την αποκατάσταση των σχέσεων της ΕΕ με την Αραβική Δημοκρατία της **Συρίας** και την ουσιαστική υποστήριξη των διαμεσολαβητικών προσπαθειών του Απεσταλμένου των ΗΕ Staffan de Mistura για μια ειρηνική πολιτική λύση που θα βασίζεται στο σεβασμό της κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Συρίας.
20. Ζητεί τον τερματισμό της μαροκινής κατοχής και την ολοκλήρωση της διαδικασίας αποαποικιοποίησης του μη αυτόνομου εδάφους της **Δυτικής Σαχάρας** σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, με άσκηση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης του λαού της Δυτικής Σαχάρας μέσα από δημοψήφισμα.
21. Εκτιμά ότι η δίκαιη και ειρηνική επίλυση του Κουρδικού θα συμβάλει καθοριστικά στη σταθερότητα της γειτονιάς της ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, υποστηρίζει την **αφαίρεση του ΡΚΚ** από τον κατάλογο τρομοκρατικών οργανώσεων, προκειμένου να στηρίξει τον διάλογο μεταξύ της τουρκικής κυβέρνησης και του ΡΚΚ που είναι σε εξέλιξη.
22. Υποστηρίζει ότι η **κοινοβουλευτική διάσταση της ΕΠΓ** πρέπει να ενισχυθεί αυξάνοντας την αποτελεσματικότητα των διακοινοβουλευτικών συνεδριάσεων και των κοινοβουλευτικών συνελεύσεων. Υπογραμμίζει τον ρόλο των Κοινοβουλίων στις χώρες της ΕΠΓ τα οποία διασφαλίζουν τη λογοδοσία των κυβερνήσεων.
23. Εκφράζει τον προβληματισμό της για τον βαθμό **αλληλεπικάλυψης μεταξύ της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης της Ένωσης για τη Μεσόγειο και της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης για τη Μεσόγειο**, οι οποίες έχουν τους ίδιους στόχους και τα ίδια μέλη. Καλεί σε εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων και των θεσμικών τους πλαισίων.